

Stella Taraksonová

Kúzelná zvieracia kaviareň

Robbie,
rebelský
veveričiak

FRAGMENT

Kúzelná zvieracia kaviareň 3

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Stella Tarakson

Kúzelná zvieracia kaviareň 3 – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Kúzelná
zvieracia
kaviareň

Stella Taraksan

Kúzelná zvieracia kaviareň

Robbie,
rebelský
veveričiak

FRAGMENT

Stella Tarakson: Robbie the Rebel Squirrel

Copyright: © Stella Tarakson, 2022

Licensor: Sweet Cherry Publishing United Kingdom [2022]

Translation © Jana Vlašičová, 2023

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2023

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3652-7

ISBN e-knihy 978-80-566-3665-7 (1. zverejnenie, 2023) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-566-3666-4 (1. zverejnenie, 2023) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-566-3664-0 (1. zverejnenie, 2023) (ePDF)

1. kapitola

Ellie civela na odtrhnutý kus novín
a lapala po dychu.

„Čo sa deje?“ spýtal sa Blake
a zastavil sa.

„Táto fotka... To je môj prastarý otec.“

„Písali o ňom v novinách? Ako to?“

Ellie a Blake práve strhávali noviny,
ktorými boli zakryté okná na starej
budove. Tie noviny tam boli už veľa

rokov a teraz, keď chceli otvoriť novú mačaciu kaviareň, nastal čas vpustiť cez okná trochu svetla a ukázať ju svetu.

Keď Ellie neodpovedala, Blake jej nakukol ponad plece a nahlas prečítal titulok: „Miestneho veterinára odviezli do... Do čoho? Veď je to odtrhnuté. Kde je zvyšok toho článku?“

„Netuším.“ Ellie stále zízala na fotku muža so strapatými vlasmi, neupravenou bradou a intenzívnym pohľadom. „Kedysi to tu vlastnil. Keď pred pár rokmi zomrel, všetko zdedila mama. Nikdy som sa s ním nestretla, ale mama mi raz ukazovala jeho

fotky. Vyzeral trochu inak, ale... bol veterinár, presne ako tu píšu. Musí to byť on.“

„To je ten, čo mal nejaké, Blake sa poklopkal po čele, „problémy?“

„Áno.“ Ellie stále uprene sledovala fotku v novinách. Jej prastarý otec nevyzeral na fotkách, ktoré jej ukázala mama, tak zmätene. Na nich mal vlasy sčesané dozadu a upravenú bradu.

Oči mu žiarili šťastím. Ellie premýšľala, čo ho tak veľmi zmenilo.

„A čo sa mu teda stalo?“

Ellie pokrčila plecami. „To mi mama nikdy nepovedala.“

„Môžeš sa jej opýtať,“ podotkol Blake.

„Môžem, ale mama o ňom nerada hovorí. Keď zomrel, bola veľmi smutná.“

Po chvíli sa Blake opýtal: „Čo si myslíš, kam ho vzali?“

„Nie som si istá, čo to znamená,“ pripustila Ellie a znova sa zahľadela na noviny. „Píše sa tu, že ho niekam odviezli... Ale zvyšok chýba.“

„Ten telefón patril jemu, však?“ spýtal sa Blake. „Myslím ten kúzelný.“

Keď sa Ellie nastahovala do domu po prastarom otcovi, našla v skrini starý tajomný kufor. Vnútri bol staromódny čierny telefón. Keď vytočila číslo, napísané na telefóne, Ellie s Blakeom s úžasom zistili, že sú schopní rozprávať sa so zvieratami. Ellie teraz prvý raz napadlo, či mal aj prastarý otec túto schopnosť. Možno práve on napísal na telefón to číslo!

Ellie náhle pochytila túžba dozvedieť sa o prastarom otcovi viac.

„Kde je zvyšok toho článku?
Skontrolujme dlážku.“

Ellie a Blake si kľakli a začali sa prehrabávať v roztrhaných novinách.

Nadšene sa k nim pridalo aj Blakovo šteniatko labradora – hrabalo sa v papieroch veľkými labkami.

„Čoky, nie!“ vyhrešil ho Blake.

„Pazúrikmi tie noviny trháš!“

„Veď vám pomáham,“ vzdychlo si šteňa. Jazyk mu visel z papule, ako veľmi sa snažilo.

„Nepomáhaj. Nechaj to tak. Povedal som dost!“ Blake chytil psa za obojok obomi rukami. „Ellie, pokračuj v hľadani.“

„Snažím sa, ale nič tu nie je.“

„Musí byť. Možno to Čoky zožral!“

„Je niečo v neporiadku, deti?“

Blížila sa k nim Ellina mama. Dlhými splývavými šatami zametala dlážku.

„Niečo mi spadlo,“ povedala Ellie, ale nepozrela sa mame do očí.

„A Blake mi pomáha s hľadaním.“

„Dobre, tak vás nechám,“ odvetila mama. „Musím ísť po niečo na poschodie.“ Ellina mama sa vybrala cez kaviareň k zadnému vchodu

vedúcemu do obytných priestorov domu. Náramky jej pri tom cinkali.

„Prečo sa jej na prastarého otca neopýtaš?“ navrhol Blake.

Ellie pokrútila hlavou. „Nechcem ju rozrušiť. Najprv si skúsime zistiť informácie sami.“

„Pomôžem Ellie!“ Čoky sa vrhol

na kopy novinového

papiera a znova sa v nej začal vrtať.

„Vezmem ho na

dvor, ty zatiaľ pokračuj,“

skonštatoval Blake

a schmatol metajúce sa šteňa.

Ellie prikývla a Blake

ťahal svoje temperamentné zvieratko von. Ellie sa zhlboka nadýchla. Pár minút bolo všade úplné ticho, a tak sa ďalej prehrabávala stránkami starých novín. Nerobila to však ledabolo, ukladala ich na úhľadné kôpky. Ak v nich nenašla nič o prastarom otcovi, odložila ich nabok.

Noviny boli naozaj staré, najpravdepodobnejšie z obdobia, keď sa prastarý otec z domu vystaľhoval. Dom bol dlhé roky opustený, až kým sa tam nenašťahovala Ellina mama a nepremenila ho na svoj domov a kaviareň.

Ellie sa tak zabrala do hľadania, že vôbec nepočula klepot na okno.